

пжть и обяви ми, че ще да испроводи заедно съ мене единъ полудничавъ (лудъ) калугеринъ. Азъ са потру-дихъ да убѣда военниятъ министръ да не испроважда тоя калугеринъ заедно съ мене; но когато видѣхъ, че той непремѣнно това желае, то не отговорихъ нищо и рѣшихъ са да исплдна волята му. И така, азъ и попъ Мартирия стигнахме въ Букурещъ. Въ Букурещъ ма посѣтиха сичките млади бжлгарчета, които мислѣха, че азъ сжмъ са рѣшилъ да ида съ тѣхъ на балкантъ; но когато имъ са исповѣдахъ, че нѣма да ида и кога-то ги посжвѣтовахъ да почѣкатъ още година, то ни е-динъ вече не пожела да има съ мене приятелство. Въ послѣднийото време дохождаха при мене само х. Дим-таръ Ясѣновъ, Спиро Герйовъ и Стефанъ Караджата, които постоянно ма предумваха да ида съ тѣхъ; а азъ имъ говорѣхъ, че безъ организация е голѣма лудость да са биеме и да гинеме. Послѣ това, множество момчета са отказаха да идатъ съ х. Димитра. Единъ день х Ди-митаръ ми рѣче: »Каго не щешъ да идешъ и каго каз-вашъ, че не е време, то и азъ нѣма да ида; но увѣ-рявамъ та, че ние никога нѣма да намѣрime по-сгодно време. Ако падне Критъ, то послѣ ще да бжде тѣшко да са бориме съ многочисленните неприятели.» — »Се-гашното време прилича на сичките други времена, казахъ азъ.—Критъ ще да падне твжрде скоро, защото Гржция го е принесла жертва на своите самолюбиви богове. Грж-ците би трѣбало да вжзстанатъ изведнашъ а ние види-ме, че тие сж оставиле своите братия да са биятъ са-ми и да умиратъ безъ никаква полза. Защо са не вжз-бунтува Тессалия и Епиръ? Ако би са побуниле сич-